

KØBENHAVN 19. JUNI 2017.

TIL SUNDHEDS- OG ÆLDREUDVALGET

Det er med bekymring, at jeg henvender mig vedrørende L209 "Forslag til lov om forlængelse af økonomiprotokollatet for almen praksis". L209 er nemlig ikke god lovgivningsskik og i strid med Grundloven. Kort sagt og på almindeligt dansk, så er L209 sjuksket og ulovlig.

Det gældende økonomiprotokollat, populært kaldet økonomiloftet, bygger på en frivillig aftale mellem Praktiserende Lægers Organisation (PLO) og Danske Regioner. Råderum for styring via aftale er større end mulighed for styring via lov, og skal der ved lov modregnes i lovligt og allerede optjent honorar, skal inddragelsen vurderes efter Grundlovens regler om ekspropriation. Derved kan inddragelse af allerede optjent honorar kun ske mod fuld erstatning. Landsretten har i "Lægehonorar-sagen" fra 1987 stadfæstet dette.

- Vil Sundheds- og Ældreudvalget forholde sig til at L209 er i strid med god lovgivningsskik?
- Vil Sundheds- og Ældreudvalget forholde sig til at L209 er i strid med Grundloven?

KONSEKVENS AF ØKONOMILOFT

Hvert eneste år er der klinikker, som når økonomiloftet. Med befolkningstilvækst, øget ældrebyrde og flere kronisk syge er der en reel risiko for, at de praktiserende læger overskrider økonomiloftet og kan blive mødt med krav om tilbagebetaling til trods for at lægerne har afholdt lønudgifter til personale. Det vil medføre et misforhold, hvor en gruppe på kun 3400 praktiserende læger ved lov kan tvinges til at arbejde gratis udelukkende for at opfylde regionernes krav om budgetsikkerhed, og samtidig sikre en hel befolkning adgang til vederlagsfri behandling i almen praksis.

En lang række nye presserende opgaver i forhold til patienter med diabetes, KOL og kræft vil med et økonomiloft ikke kunne løses, og den nødvendige udvikling af det nære sundhedsvæsen vil gå i stå.

IKKE GOD LOVGIVNINGSSKIK

Med L209 og bilag ændrer Folketinget bestemmelser i en løbende aftale mellem to parter, og forlænger denne på ubestemt tid uafhængigt af at aftalen består. Det på trods af, at ingen af parterne for indeværende ønsker at opsige aftalen. Folketinget har tidligere forlænget overenskomster, der stod til at udløbe, evt. med ændringer, men det er uhørt at gribe ind og ændre i en løbende aftale, således at den videreføres i ændret skikkelse.

Bestemmelsen om at ministeren fastsætter lovens ophørstidspunkt er ganske usædvanlig og indebærer, at loven kan gælde ud over overenskomsten. Det er helt uhørt, at en minister kan ophæve en lov. Retsvirkningerne af rammen, nævnt i lovens bilag, kan man ikke udlede af selve loven. Det giver ingen mening, at bilaget kan hænge frit i luften, og at man kan gennemføre lovgivning i form af bilag.

L209 ER GRUNDLOVSSTRIDIG

PLO indgik i 1984 en overenskomstaftale med den daværende Amtsrådsforening om løn- og pristalsregulering. Imidlertid greb det daværende Folketing ind og fremsatte lovforslag om fratagelse af reguleringen.

Efterfølgende fastslog Landsretten i 1987, i den såkaldte Lægehonorarsag, at Folketingets ret til at kræve allerede optjente honorarer tilbage ikke var gyldig. Landsretten fandt, at honorarer, der allerede var optjent, var beskyttet af Grundloven, da tilbagebetaling kunne betragtes som ekspropriation. Landsretten fastslog også at honorarstigninger først kunne inddrages fremadrettet og med en varsling, der svarede til overenskomstens opsigelsesfrist. Derved sikredes tid til, at man kunne indrette sig på anden vis, inden lovens tilbagebetalingskrav trådte i kraft.

I 1984 var der dog tale om en helt særlig situation, idet lovindgrebet ikke var rettet isoleret mod læger, men derimod var del af et mere generelt indkomstpolitisk indgreb. Derved var der ikke tale om at lægerne var en afgrænset og særligt bebyrdet gruppe, og Højesteret vurderede at indgrebet i denne særlige situation alligevel ikke kunne betragtes som ekspropriation. Landsrettens dom blev derfor omgjort.

I 2017 er L209 kun rettet mod praktiserende læger og ikke del af et større arbejdsmarkedsindgreb, og lægerne er altså i forhold til L209 en isoleret og særligt bebyrdet gruppe. Derved er det Landrettens dom og Grundlovens bestemmelser om ekspropriation, der finder anvendelse i forhold til nuværende situation og ikke Højesterets omgørelse.

SAMMENFATNING

L209 er dårlig jura og sjusk. Det er i strid med god lovgivningsskik, at der indføres bindende lovgivning i bilag, at lovforslaget ikke har nogen udløbsdato og at en minister kan ophæve en lov vedtaget af Folketinget. Landsretten fastslog i Lægehonorarsagen, at det var i strid med Grundloven, at kræve modregning i allerede optjente honorarer, at modregning skal følge overenskomstens opsigelsesvarsel og alene kan ske fremadrettet i ikke optjente honorarer.

L209 er i strid med god lovgivningsskik og den retsbeskyttelse borgerne er garanteret ved Grundloven.

MVH

Praktiserende læge Thomas Birk Kristiansen